

Handledning för b

Research, text och foto (om ej annat anges):
Anders Bursell.

Källor: Hercboogi 82 och 85, sommarlägren 85, 86
m m. Tack till Martin Särnberger och Jonas Hem-
mingson för tips och synpunkter.

Ditt mål är glada hoppare. Ingenting annat. Foto: Pelle Lindqvist.

Boogieorganisatörer

Så du vill uppleva stämningen på ett riktigt välorganiserat, stort boogie?

Gör då ett själv!

Här är en summarisk översikt av det viktigaste du bör tänka på.

Lycka till med ditt boogie, sommaren 88.

För tidigare än så lär du inte vara klar.

Filosofi och målsättning

Din lön är nöjda hoppare – vad mer kan du begära?

Boogina och lägren blir allt större, och vi börjar vänja oss vid dem.

Att arrangera ett boogie kan vara ett vinstgivande, samlande projekt för en klubb. Det är inte speciellt svårt, men det kräver mycket arbete.

Planeringen får aldrig bli en grej i sig. Det är alltid hopparna, deltagarna, som är det viktiga.

Först en begränsning

Den här översikten täcker inte tävlingar. De är på sina sätt både svårare och enklare. Svårare, därför att de skall genomföras enligt regelboken och i samarbete med SFF och domarkåren – och enklare av samma skäl. När en tävlingshoppare bråkar kan du alltid slå honom i huvudet med reglerna eller skicka honom till juryn. Så icke på ett läger.

Där är det han som slår dig på käften istället.

Alltså. Vi pratar om ett arrangemang typ större sommarläger, HerculesBoogie, Fokkerboogie. Vad som sägs kan natur-

ligtvis också anpassas till mindre saker – ett tredagars höstläger med några halvstora kärror och hundra deltagare eller så.

Finessen med alla listor, som kommer senare, är att de skall vara en hjälp för dig att hitta vad som håller på att gå snett medan du fortfarande har tid att rätta till det.

Sanning Nummer Ett lyder nämligen sålunda:

När boogiet börjat är allt försent

Däremot är listorna inga tvångströjor. Känn dig inte uppbunden av dem.

Långa och/eller stora läger ställer alldeles speciella krav på organisationen. Funktionärerna – och du själv – hinner bli så trötta, att de inte orkar reda ut problemen på fältet (om lägret varar längre än några dagar). Respektive inte hinner (om du har fler än några hundra deltagare).

Utgå från, att det inte finns en chans att lösa hopparnas småproblem, svara på deras frågor etc så att säga individuellt. Allt måste vara så klart, att enda svaret

är ja eller nej. Du kommer inte att känna igen hopparna, inte att veta vad dina kamrater i kommittén sagt.

Börjar ni ändra på regler, rutiner etc under boogiet kan det värsta av allt elände drabba det:

En känsla bland hopparna att de behandlas olika, att man kan manipulera organisationen.

För ha en sak klar för dig redan på planeringsstadiet: missnöjda hoppare tar varenda chans att skaffa sig fördelar, också på sina kamraters bekostnad.

Omvänt gäller, att nöjda och glada hoppare ställer upp på dig, hjälper dig, samarbetar med organisationen.

Det är det som är hela din målsättning, att organisera ett boogie där organisationen inte märks utan där allt bara flyter, som gör hopparna lyckliga och ger dem valuta för pengarna. Då blir boogiet lyckligt, och du tycker det var värt arbetet och tiden.

Även om du och dina kamrater organiserar boogiet för att ni tycker själva organiserandet är roligt, får du aldrig glömma detta:

Det är Hopparna Du Organiserar För.

Mer än ett år i förväg

Idéperioden!

Att göra ett boogie är mycket en fråga om tålmod, målmedvetenhet och idérike-dom. Svårigheterna kommer som amen i kyrkan, och har du inte fattat det oundkännliga beslutet att ni skall klara det, kommer ni inte heller att göra det.

Det beslutet, och några till, skall vara klara minst ett år i förväg.

Inget av det större sakerna på senare år – någon av de nationella eller internationella tävlingarna, Freak Brother Convention, Sommarlägren i Kalmar eller Arvika, HerculesBoogie 82 eller 85, Twin-Otter Bugina i Trollhättan och Backamo – har startats ut mindre än ett år i förväg. Oftast mer.

Som exempel kan nämnas, att idén till Kalmar Slot (årets sommarläger) kom ca 14 månader före första incheckning – även om det sedan dröjde ytterligare fyra månader, innan FHS fick körbesked av övriga inblandade klubbar GFK, FKA och DFK.

HerculesBoogie 85 planerades kontinuerligt i tre år – fast det dröjde till åtta månader före innan det definitiva gröna ljuset tändes.

Grundstenarna

Senast tolv månader före boogiet skall du alltså:

- Ha bestämt dig för att arrangera ett boogie.
- Ha fått ihop kärngänget, kommittén, på minst tre, högst fem personer, dig själv inräknad.
- Ha ett preliminärt datum. Fast bara en jordbävning kan komma att få dig att flytta boogiet.
- Ha bestämt typ av flygplan, och därmed boogiets storlek.
- Ha en lista med två, tre tänkbara flygfält.

De här punkterna, som alltså inte är klara i detalj, är de grundstenar som hela boogiet bygger på. Det är också de, som styr riktningen för ditt och de andras tänkande. Att göra ett boogie är i mycket en mental process: att vara medveten om målen, att hela tiden söka efter lösningar, att alltid vara öppen för idéer som kan förbättra boogiet.

Har du inte verkligen bestämt dig, är risken stor att du backar ur hela projektet, när du stöter på de första större problemen.

Har du inte skaffat dig bra, pålitliga medarbetare redan nu, så kommer du (a) troligen att lägga av, rödögd och besviken, därför att du får arbeta för mycket; b) ha tråkigt; c) göra ett sämre boogie (om du nu överlevt punkterna a och b) eftersom du själv inte kan tänka på allt.

Kärntruppen, kommittén på högst fem personer, skall bestå av människor som du litar obetingat på. Att de är gamla kompisar är viktigt (för ni skall trivas ihop) men det räcker inte. Alla måste ha arbetskapacitet, initiativförmåga, vara beslutsförmåga, fackkunniga och självgående.

Kärva bud, javisst. Men dagens boogien har blivit så stora, och hopparnas krav också, att glatt humör och snacksalighet inte räcker långt.

Å andra sidan finns det ingen anledning att blanda in kreti och pleti i det här läget. Du håller fortfarande på med planering i stort, och det finns helt enkelt inga arbetsuppgifter för några dussin "followers". Sådana kommer senare.

Starta regelbundna arbetsmöten redan nu. Någon gång i månaden i början, tätare mot slutet. Under den mest intensiva planeringsperioden (9–3 månader före) varannan vecka. Se till att alla ärenden verkligen följs upp, så att ingenting blir glömt för att "jag trodde att han skulle ordna det".

Ansvarsindelning

OK. Här kommer ett förslag till ansvarsindelning. Bägge Herculesboogina, Kalmar Slot och fö även VM88 hade/ har samma funktioner (VM ytterligare några).

- En chef. Skratta inte. Ni måste faktiskt ha en chef, som kan gå in och hjälpa alla andra, vara otrevlig när det behövs, och företrädare kommittén fr a mot myndigheter. Vid vissa diskussioner måste chefen kunna fatta beslut direkt vid sittande möte. Är troligen med vid förhandlingar om fält och flygplan.

Chefen kan med fördel ta hand också om någon annan post. Viktigt är, att han/hon i vart fall aktivt deltar i arbetet, inte bara sitter på en stol och chefar.

- En hoppchef, som basar över allt som har med hoppverk-samheten att göra. Han eller hon behöver inte vara instruktör, eftersom det inte är hoppledaren vi pratar om. Däremot är kunnande i hoppning viktigt. Ju fler hopp, desto större tyngd i eventuella diskussioner med hoppare.

Arbetsuppgifter: säkerhetssystem, incheckningssystem, manifest, kontroll av riggar etc.

- En kassör. Skilj boogiets ekonomi från klubbens. Gör budget så tidigt som möjligt, även innan några intäkter eller kostnader är kända. Mer om hur man tar betalt senare.
- En markchef. Det är kanske den hårdaste posten, för här ligger i princip hela trivseldetaljen: förläggningar, hygien,

mat, fester, packutrymmen, elström – you name it.

Ta en allvarlig diskussion redan nu, om ni skall leja ut hela den biten. Se nedan.

- En flygchef. Skall naturligtvis skaffa flygplan före boogiet, och också se till att samarbetet med andra operatörer på fältet fungerar, att trafikledningen är informerad, att bensin, olja, mekaniker etc finns i den mån det behövs.

- Infochef. Ju större boogie, desto fler yttre intressenter skall veta vad som är på gång. Kommunen, flygplatsen, lokala flygklubbar etc. Dessutom fixa reklamerna före boogiet, så att hopparna kommer. Inom under, så missförstånd inte uppstår. Samt allmän PR, honoratiories m fl.

Har du svårt att hitta en godtagbar människa till varje post, är det bättre att kombinera arbetsuppgifter mellan de kamrater du litar på, än att släppa in tveksamma och hoppas att de hinner med vad de skall. Du klarar mycket positiv stress, men betydligt mindre negativ, och det är negativt att bekymra sig om vad andra gör.

Köpa marktjänsten?

Mer än hälften av arbetet – både före och under boogiet – rör förläggning, mat, hygien etc. Ta en ordentlig funderare på om ni skall sköta det arbetet själva, eller skaffa hjälp.

Kanske flygklubben på fältet är intresserade. De kan, som i Lidköping, dels tjäna en bra hög med pengar, dels kombinera med en flygdag.

Andra lokala idrottsklubbar kan vara intresserade.

Eller också leja ut åtminstone maten. Begär in anbud från restauranter, färdig-mat-firmor och klubbar på vad de är beredda att betala för att få hela entreprenaden. Glöm inte att ange typ av mat, maxkostnad per portion etc. Lägg in en kontroll, så att lunchen inte består av en kokt korv och en klick mos för 30 kronor.

Det är bättre att avstå från en bit av boogiet – och en bit av vinsten – än att riskera hela arrangemanget.

Sammanfattning – 12 månader före

- Ett år före start skall följande vara klart:
 - Att ni skall arrangera ett boogie.
 - Nyckelpersonalen.
 - Preliminära flygplansstorlekar och därmed hela boogiets storlek.
 - Preliminär tid.
 - Något eller några tänkbara fält.

12-9 månader före

Förhandlingsperioden!

Fortfarande är det bara kommittén som är inblandad i det direkta arbetet. Vad det handlar om nu, är att göra det preliminära i den förra listan definitivt. Flygplan, fält, tidpunkt. Stora punkter, som kräver förhandlingar med operatörer och myndigheter.

De förhandlingarna kan avgöra om inte boogiets vara eller inte vara, så i alla fall dess ekonomi.

Flygfältet

Är fältet tillräckligt stort? Alltså för flygplanet/en **och** för packning, lurkning, förläggning, mat etc? Och samtidigt inte större, än att avstånden är rimliga. Ju tätare allt ligger, desto bättre. Fallskärmshoppare hatar att lämna området runt manifestet, för då kan man ju missa något. Att tro att de skall promenera mer än 150 meter för att äta är att bita sig i tummen. Längre än 250 meter till förläggningen kommer att skapa parkeringsproblem för bilarna.

För manifest, landning, packning och utspisning behövs alltså en stor, sammanhängande gräsyta, gärna med några byggnader tillgängliga.

Däremot kan ilastningen gärna ligga en bit bort. Det är snarast en fördel, av

säkerhetsskäl och rent administrativa. Har ni den aktuella loaden skiljd från hopparna i övrigt, ser folk att det är en ilastning på gång när alla drar sig bortåt och kompisarna saknas. Med loaden samlad är den lättare att ändra uthoppningsordning i, och att lasta den.

Klarar banan de flygplan som kan bli aktuella? Krävs asfalt?

Har ni inte flygplatsen helt för er själva (räkna inte med det) eller det är fler än ett flygplan igång **måste** fältet ha en platta eller taxibana för ilastning och parkering.

Fältets rent geografiska läge är också värt att tänka på. Räknar ni med utlåningar är snabba förbindelser dit en fördel. Extra plus om det ligger nära (mindre än en mil) från hyfsat stort samhälle. Systembolag är minimikrav.

När ni hittat fältet gäller det att skaffa sig tillstånd att använda det. Beslut fattas av ägaren, dvs kommunen eller luftfartsverket. I praktiken är det flygplatschefen som bestämmer. Ju mer han vet om fallskärmshoppning, desto bättre.

Alltså: se till att han kan mycket. Förbered ett mindre föredrag (det kommer ni att ha användning för många gånger!) med bilder eller helst video. Skriv ett PM att lämna efter er. Berätta om klubben

(historik, medlemmar, antal hopp, eget flygplan, omsättning, tävlingsresultat). Har ni fått SFF:s sanktion (se nedan) är det bra, för ett förbund upplevs som mera seriöst och tyngre än en klubb. Centrala militära myndigheter kräver att SFF skall stå som arrangör.

Kontrollera att boogiet är grönt hos alla andra, som använder fältet: flygbolag, andra flygklubbar (oerhört viktigt - de har bättre kontakter i kommunen än ni, och kan vålla mycket stora bekymmer om det vill sig illa), militär etc. Ta upp samarbetet med dem så tidigt som möjligt. En uppvisning, deltagande i flygdag etc brukar göra susen.

Ibland är fältets gräsytor utarrenderade till en lantbrukare. Glöm inte honom!

Eventuell trafikledning måste ni också få på er sida redan nu. Många trafikledare är misstänksamma mot hoppning i början, men brukar bli desto mer entusiastiska och smidiga, när de väl lärt sig.

Har man aldrig hoppat på det aktuella fältet tidigare, så lägg en demonstration i samband med något möte. Glöm inte pressen i så fall!

Alla överenskommitelser om fältet skall vara skriftliga. Eventuella kostnader - landningsavgifter etc - skall framgå.

Parkering, camping, manifest, dropzone och publik - ju tätare, desto bättre.

Foto: Agnetha Nordin

Tidpunkt

Ni arrangerar boogiet, och ni bestämmer när det skall gå. Men eftersom det bara är dumt för alla parter med två boogien samtidigt, så ta en tidig kontakt med SFF och kolla av. Då kan de också undvika att lägga en tävling samma helg. Finns en stor sådan redan spikad, har ni en chans att flytta boogiet.

Be att få boogiet sanktionerat av SFF och infört i aktivitetsplanen. Att kunna kalla boogiet ett "riksläger", "förbundsarrangemang", "anknytning till RF" etc (Fahne hoch!) kan öppna hjärtat hos en och annan misstänksam byråkrat.

Via SFF kan ni också kontrollera, om något av de andra nordiska länderna har något liknande på gång. Om de tävlar eller inte är likgiltigt, men det får inte ligga något annat liknande boogie samtidigt.

De här två åtgärderna - egna förbundet och övriga nordiska - räcker för att få igång ryktesspridningen. Att något är på gång. Vilket kommer att få eventuella konkurrerande arrangörer att kolla med er, istället för tvärtom.

(FAI/CIP, den internationella topporganisationen, kan ni lämna utanför. De sysslar bara med tävlingar. Däremot har CIP-delegaterna bra kontakter i sina respektive länder, och via SFFs CIP-representant kan ni få iväg ett meddelande till dem.)

Ansvarig: chefen.

Flygplanet

Dessvärre finns det inte alltför många olika flygplanstyper att välja mellan. Fokker F27 (40 pers), TwinOtter (utländska, ca 20 pers), Beech (17), måhända några till.

I dagsläget är inga militära flygplan aktuella, p g a bestämmelsen med besiktning av riggat.

Generellt gäller, att det är överlägset bättre med ett stort flygplan, än flera små. Kapaciteten hos en F27 bör vara lika med den hos tre TwinOtter, därför att de många planens stillestånd på marken, och eventuella väntelägen i luften, stjälar alldeles för mycket tid. Kostnaden för piloter blir lägre med färre flygplan, och stora flygplan drar deltagare.

Det finns i princip tre sätt att hyra flygplan:

Per flygtimme.

Per lift.

Per hoppare.

Det bästa ur er synvinkel är att betala per hoppare från viss höjd. Då får operatören ta alla kostnader för väntelägen, eventuella icke fulla lifter (minimiantal hoppare för start finns i avtalet) etc.

Det motsvarande sämsta är att betala per flygtimme. Med rutinerade piloter, som tar fem minuter långa finaler till ett timpris på 5.000 kronor, äts marginalerna upp otroligt snabbt.

Observera också vissa kringkostnader, som ni måste bestämma vem som skall betala: övertid och traktamenten för personalen, mekaniker, förläggning, ferry, eventuell ferry för översyn (försök få in i avtalet, att några 100-timmars inte skall göras under boogiet. Förutsätter dock att ni är överens om maximal flygtid).

Spika också tid för dagens första och sista **flygstart**. Annars finns risk att operatören tolkar era tidsangivelser som arbetstid, vilket innebär att besättningen börjar med daglig översyn samtidigt som första loaden stampar otåligt med riggarna på.

Red upp vem som skall beställa bränsle, olja etc - om det inte finns på fältet.

Om flygplanstypen aldrig använts för hoppning förr, måste diverse papper för flygning utan dörr utfärdas. Testhoppning kan behövas. Klara ut sådana detaljer i god tid. Vem betalar?

Kolla också kommunikationen mellan dörr och piloter för spottningen. En enkel signalanläggning med två knappar och två signallampor kostar inte många tior, kan tejpas fast, och kan spara mängen benbrytande uteländning.

De seriösa operatörerna av stora flygplan kan sådana här saker bra, men det finns också en del cowboys i branschen. Så var på er vakt!

Alla överenskommelser om flygplanet skall vara skriftliga och kompletta. Lägga gärna några hundralappar på att kolla med en jurist. Det är i flygplanet de verkligt stora pengarna ligger, och ett missstag kan spoliera hela boogiet.

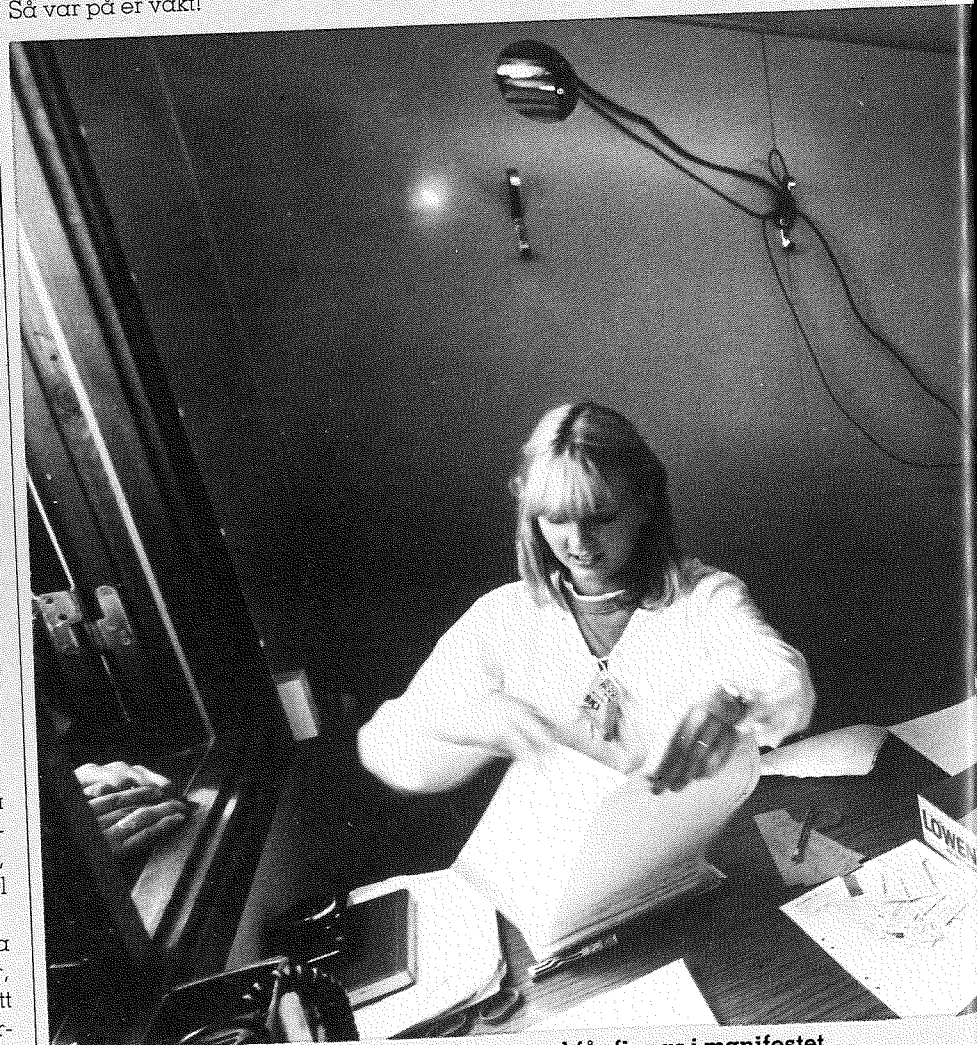
Ansvarig: flygchefen i samråd med hoppchef och kassör.

Preliminär budget

När flygplanskostnaden är klar, skall det gå ganska lätt att räkna fram ett preliminärt hopppris. Preliminärt, därför att ni kan ha missat något. Lägga hellre på en femma eller tia i det här läget, än att ligga på marginalen. Sänker ni det preliminära priset kommer hopparna att uppskatta er skicklighet och generositet - höjer ni kan helvetet bryta loss.

Självklar anmärkning: flyget måste vara fullständigt självbärande. Om hoppkostnaden inte täcker flygkostnaden, kommer er förluft att öka för varje hopp som görs.

Att diskutera: om hoppavgiften skall täcka ferryn, eller om den skall finansieras med anmälningsavgifter. I det förra fallet måste pengarna vara hemma på såg 40% av budgeterat antal hopp - ni kan råka ut för dåligt väder, eller för få hoppare, och gå på pumpen ordentligt där.

Ingen, absolut ingen, utom behörig personal får finnas i manifestet.

Ferrykostnader på hoppkontot innebär alltid ett visst risktagande. Det måste klubben stå för. Därför är det också läge nu att dra projektet för klubbstyrelsen och på ett allmänt möte (mer om det senare).

Att räkna fram anmälningsavgiften redan nu är värre, men nödvändigt. Hur mycket kostar sanitet? Iordningställande av campen? PA-anläggning? Telefoner? Många osäkra faktorer.

Bättre lägga avgiften för hög än för låg. Dels för att den går att sänka (se resonemanget ovan om tacksamhet), dels för att de flesta hoppare lättare accepterar en hög engångsavgift än att ni plockar dom på pengar lite här och där.

Kaffet får inte kosta fem kronor muggen!

Det här är ett viktigt, principiellt resonemang. Var generös! Ett enkelt sätt att få problem på fältet, är att vara snål. Alla är medvetna om, och accepterar, att klubben gör vinst på boogiet – men ingen tycker om att bli uppskörtad. Skulle det sedan gnissla lite lite grann på någon annan punkt, sak samma vad, kommer folk att muttra om kaffepriset, jävla boogie – för ett sådant pris är handfast.

(Se också "funktionärer" längre fram.)

Öppna bank- och postgirokonton redan nu.

Ansvarig: kassören i samråd med samtliga.

Info

Nu har ni vad som behövs för att börja med infoverksamheten. Tid, plats och flygplan är spikade, priserna är preliminära.

Ta fram en logotype. Den kommer att behövas för tröjor, skyltar, brevpapper, annonser, trycksaker, gud vet allt.

Loggan skall vara enkel. Hoppa över alla detaljerade teckningar och snirkliga bokstäver. Den skall fungera tre centimeter stor – och tre meter.

Bestäm färgerna i den, och se till att ingen väljer några andra, någonsin.

Skall det vara nödvändigt med logotype? Ja, ja, och åter ja. Loggan är symbolen för hela boogiet, den sammanfattar hela boogiet – före, under och efter. Den kommer att bli samlande, entusiastmerande och imponerande. Lagg ner ordentligt med jobb på den, och dra er inte för konsult hjälp. (En av världens bästa boogielogotyper, Hercules, kostade på sin tid åtskilliga tusen kronor att ta fram. Men så kan den också leva i evighet och användas på hur många Herculesboogien som helst, oavsett tid och plats.)

Tryck brevpapper och kuvert, eventuellt också visitkort. (Adress och telefonnummer, post- och bankgironummer?) Korrespondensen kommer att bli omfattande, och ni kommer att få många kontakter. Då är ett propert intryck viktigt för att ni skall bli tagna på allvar.

Dessutom är det roligt att arbeta med riktiga papper.

Dags att informera klubbstyrelsen. Det är nämligen den som skall ordna fram startpengarna. Antagligen några 10 000 kronor. Håll däremot styrelsen utanför beslutsfattandet. Kommittéer har aldrig i världshistorien utträttat något kreativt, och kommer inte att göra det nu heller. Dessutom tar det för lång tid, om ni skall vänta på styrelsebeslut stup i kvarnen. Litar inte styrelsen på er – byt klubb.

Håll styrelsen kontinuerligt informerad under hela planeringsarbetet.

Dessutom är det dags för ett allmänt möte om boogiet. Antagligen är det en massa rykten ute, och det är dags att styra entusiasmen lite grann.

Förhoppningsvis poppar det upp människor med goda idéer nu. Ta väl vara på dem – både människorna och idéerna. De kommer att behövas senare.

Skicka iväg de första inbjudningarna. Det kan räcka med en enkel stencil. Något bättre är en miniaffisch i A3, tryckt på vanlig kontorsoffset. Tid, plats, flygplan, priser och planerade aktiviteter. Skickas till alla ni känner, till SFF och samtliga klubbar i landet, till förbund och klubbar i närliggande länder, eventuellt också i övriga Europa och USA. Be alla ni känner med egna internationella kontakter, att skicka inbjudan till dessa.

Har ni inte adresserna, så be SFF skicka en lista på nationella förbund (CIP-delegaten är en annan källa), och skriv (eller bättre, ring) till dem och be att få deras klubbförteckningar. Den enda sammanställda förteckningen (Wegerer: World Drop Zones and Clubs) är fem år gammal nu och duger inte längre.

Syftet är att sprida ryktet att något är på gång, så att folk inte bokar in sig på en utflykt till moster Augusta samma tid.

Ansvarig: infochefen.

Övrigt

Ta första kontakten med militären om kommande behov av utrustning etc.

Sammanfattning 12-9 månader före

Nio månader före start skall följande vara klart:

- Flygplats. Skriftligt kontrakt.
- Flygplan. Skriftligt kontrakt.
- Definitiv tid, avcheckad med SFF.
- Preliminär budget med hopp- och anmälningsavgifter.
- OK från egen styrelse.
- Logo, första info klubben, första inbjudan.

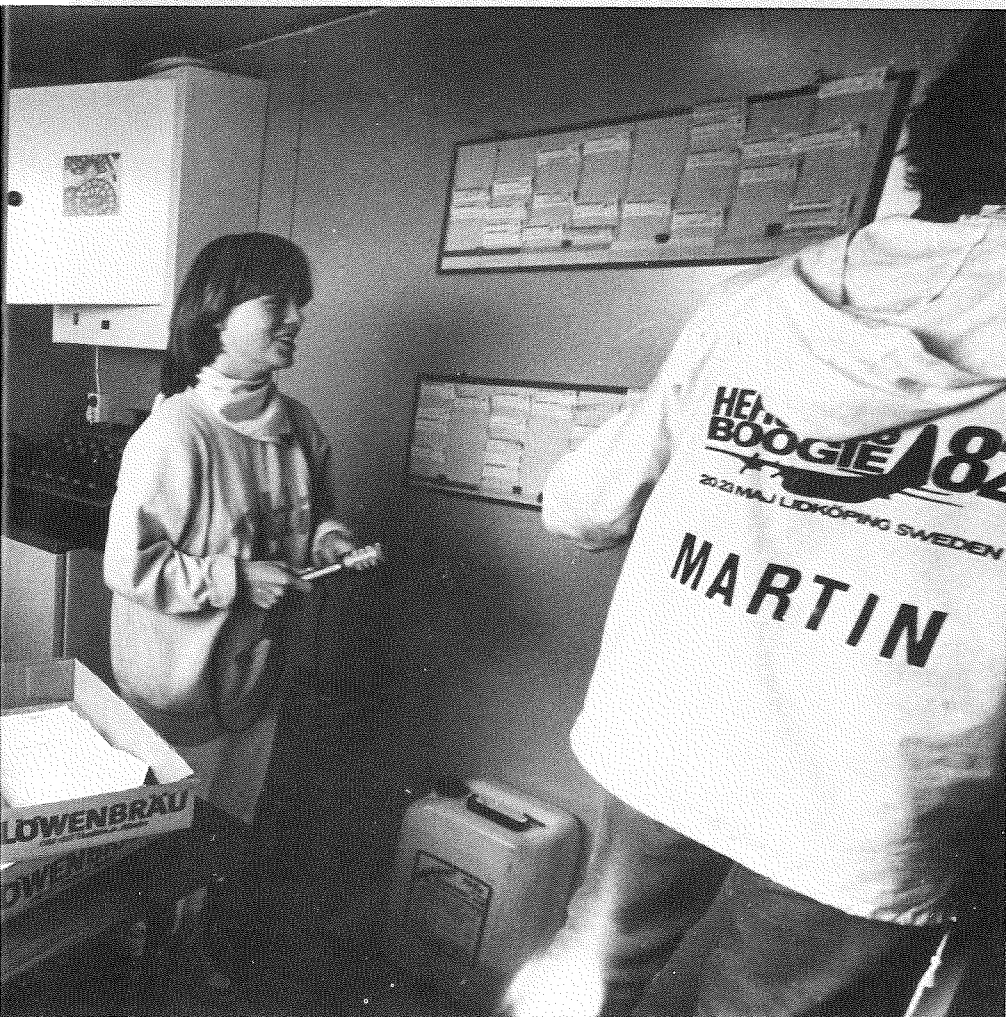

Foto: Peter Berggren

I drömmen skiner alltid solen, i verkligheten regnar det ganska ofta. Tål budgeten det? Foto: Peter Berggren.

9-6 månader före

Planeringsperioden!

Det är under den här perioden, som arbetet börjar svälla ut och likna en amöba. Det är nu alla goda idéer, alla drömmar om det perfekta boogiet skall förverkligas.

Och det är nu alla dåliga idéer skall kastas på sophögen.

Det är också nu, som allt fler personer blir inblandade. Tänk då på, att överlåta detaljerna till dem. Kommitténs jobb är att initiera, entusiasmera, styra och kontrollera – inte att genomföra.

Checklistor

Boogiets ansvarsområden är fortfarande desamma, som de kommittén arbetar efter. Men om ni tidigare sysslat mest med planering och förhandlingar om de stora projekten, är det nu dags att gå in på detaljer typ behov av dasspapper.

Det är tusen och en detaljer som skall funka, både före och under boogiet. Checklistor och täta arbetsmöten underlättar otroligt. Hur ambitiösa listorna blir

är upp till er, men faktum är att ett fastställt formulär underlättar.

Av checklistan skall framgå:

- Vilket problem som skall lösas. Typ: fixa t-shirts. Däremot behöver det inte stå vilka färger och storlekar eller vilken leverantör som skall få ordern. Det bestämmer den som får jobbet.

- När det skall vara klart. Typ: leverans vecka 20.

- Kostnad. Typ minst 200 tröjor, högst 10 000 kronor.

Inom de ramarna får den som har hand om uppgiften arbeta fram lösningen som han eller hon vill. Bara det blir gjort. I rätt tid. Till rätt kostnad.

Checklistorna kommer att svälla hela tiden. Det som styr vad som är realistiskt att genomföra är dels ekonomin (**alla** åtgärder inom varje ansvarsområde skall rymmas i det områdets preliminära budget), dels tillgången på folk.

Därför är det klokt att vänta ytterligare med genomförandet av sådant ni inte vet är helt nödvändigt. Nöj er med att kolla

om förslagen är realistiska, skaffa kontakter och leverantörer, räkna fram kostnaden. Ta sedan beslutet om vad som skall göras och i vilken ordning när alla önskemål och idéer är kända – förslagsvis i samband med att den definitiva budgeten spikas 6 månader före hoppstart. Då bör ni också veta ungefär vilka människor som är intresserade av att hjälpa till.

Arbetslistor

De följande listorna är långt ifrån kompletta. Samtidigt finns punkter, som kanske inte är helt nödvändiga för alla boogien och läger. Syftet är att ge ett litet hum om alla smådetaljer man arbetar med. Vissa av dem kommenteras senare.

Indelningen mellan de olika cheferna kan naturligtvis också diskuteras.

Respektive områdesansvarig skakar själv fram sina medhjälpare.

Chefen

Förhandla fält.
Samråd SFF om tider.
Samråd kommunen (fritid, turism)
Samråd militären (mtrl, ev tillstånd)
Ev charmoftensiv flygklubbar m fl (samråd hoppchef, flygchef)
Börja göra upp tjänstgöringslistor för boogiepersonalen (samråd samtliga i kommittén).
Börja rekrytera funktionärer.
Hjälpa till på alla områden.
Uppföljning checklistor.

Hoppchefen

Manifestsystem (testat!)
Säkerhetsregler och sanktioner.
Ilastningsprocedurer (samråd flygchefen)
Riggers.
Kontroll och märkning av riggar.
Elevehoppning (om sådan skall finnas).
Hoppledare, hoppmästare.
Övervakning av och hämtning vid utlandningar.
Rapportsystem för lagledare.
Nödutrustning. Polis, brandkår, ambulans.
Rutiner vid skador och olyckor (samråd infochefen).
Samband ilastning/manifest/kontor.
Säkerhetstelefon (samråd markchefen).
RW-instruktörer.
Alkohol.

Flygchef

Notam.
Markägartillstånd.
Uppvisningstillstånd.
Flygbränsle, olja, hangarer etc.
Förläggning och mat piloter (samråd markchefen).
Ilastningshjälpmedel (avspättnings, trappor etc) (samråd hoppchef).
Info TL.
Samråd övriga operatörer. Ev sektorindelning. (Samråd chefen och hoppchefen).

Markchef

Lokaler:
Manifest
Rigger service, kontroll av riggar
Kontor
Bank (läsbart)
Tork
Förplågnad
Övrigt
El, VVS.
Inkvartering (kolla hotell, vandrarhem etc för mera bekväma hoppare).
Hygien (varmvatten ej nödvändigt. Gott om duschar!).
Camp (el ej nödvändigt).
Mat (mycket och billigt).
Kök, utspisning, disk.
Sopor.
Öl (samråd hoppchef).
PA-anläggning, boogiemusik.

När boogiet börjar är allt det försent – t ex att lista ut hur ni skall checka in några hundra riggar på några få timmar.

Fester, rockband, scen (obs elström).
Avspärmingar (ej ilastning).
Parkering.
Transporter (ej säkerhets). Bilar, cyklar.
Samband (radio, telefoner).
Rutiner för kaffe och mackor till personal (obs flygledare, piloter, brand, ambulans etc).

Kassör

Budget.
Kontinuerliga budgetuppföljningar.
Betalningsrutiner. Post- och bankgiro (mycket tidigt).
Valutatillstånd.
Bankpersonal (yrkesfolk, förhandla med banken).
Försäkringar.
Utskänkningstillstånd.
SFF om bidrag för anflygning och RW-instruktörer (breddträning).
Ersättning funktionärer.

Infochefen

Logotype, brevpapper, kuvert, visitkort.
Dragning för myndigheter m fl. Kompendium.
Dekaler, streamers, affischer.
Annonser, pressreleaser.
Pressmaterial (foton, bakgrunder, intressanta människor, rekordförsök).
Tillgång till telefon och ostört utrymme.
Rutiner för frifallsbilder direkt. Fotogra-

fer i planet (samråd hoppchefen om för tur i loaderna).
Fototillstånd för hoppare.
Samband kommunens turistorgan (samråd chefen).
Manual för hopparna.
Stämplor med logon (populärt bland hopparna).
Skyltning fältet (samråd markchefen).
Incheckningsbevis, hoppkuponger.
T-shirts, sweatshirts, vykort (?).
Efterdokumentation.
Presenter.
Sponsorer och andra kommersiella kopplingar (samråd kassör).
Ta reda på språkkunniga hoppare.

● Sammanfattning 9–6 månader före

Ett halvår före boogiet skall följande vara klart:

– Delaktiviteter skall vara kända, målbeskrivna, budgeterade och beslutade eller avvisade. Efter denna tidpunkt får inga överraskningar komma.

– Beslutade delmoment skall vara påbörjade med tidsplan, budget och ansvarig person angiven.

– Definitiv budget.

– Första definitiva inbjudari (annonser fallskärmsfackpress, releaser, info förbund, klubbar och kända hoppare) skall ha gått ut.

6-3 månader före

Arbetsperioden!

Nu skall all planering avslutas och alla problem lösas. Även om jobben inte genomförs (man köper ju inte mat ett kvartal i förväg) måste ni veta exakt var, hur och till vilken kostnad det kan ordnas när det är dags.

Målet är, att ni lika gärna kunde köra hela boogiet när det egentligen är tre månader kvar.

Det här låter enkelt. Det är ju bara att göra som man bestämt. Men det är nu som improvisationerna tvingas fram. Ingen el till manifestet? Skaffa mobilt elaggregat istället? Eller flytta?

Var inte rädda att ändra i planerna. En plan som inte ändras är en tvångströja. Men glöm inte målsättningarna:

Att göra ett bra boogie, ett där alla problem är lösta och där organisationen är så smidig att den inte märks. Så att det hela flyter och hopparna blir lyckliga.

Och att hålla budgeten.

Här kommer nu diverse ostrukturerade tips och synpunkter.

Militären

Regementena har stora resurser för att hjälpa er med framförallt material och fordon.

Det finns regler att gå på, men det viktigaste är att framförhållningen är **minst** ett halvår, gärna ett år. Det bör ni klara.

Det militären kan hjälpa er med, är nämligen sådant som ni med säkerhet vet att ni behöver:

Några fordon. Ett par tre folkabussar för att hämta mat, skjutsa funktionärer etc.

Telefoner kommer att behövas. Det blir ett jäkla ringande hit och dit. Det finns växlar, automatiska och fina, som man kan ha. Kablar.

Radioapparater för den rörliga personalen.

Matkantiner för varmhållning av mat, om ni inte har spis och ugnar i anslutning till matsalen.

Mobila duschar.

Tält. Viktig punkt. Det kommer att gå åt massor av tält. Små tält att sova i (räkna med högst tio hoppare i ett 20-manstält, för vännerna skydivers har en makalös förmåga att breda ut sig). Medelstora tält för förvaring, administration och sammanträden. Stora tält för incheckning, att äta i, seminarier, fester.

(Det bästa är naturligtvis att ha riktiga hus och hangarer, men på vilka flygfält finns sådana som ni får använda?)

Glöm inte frågan om uppvärmning av och belysning i tälten. Värmen gäller speciellt det som skall användas för torkning av riggar.

Obs. Ni vinner på att ha en enda person, som talar med militären oavsett ärende. Då blir kontaktvägarna rena och risken för missförstånd liten.

Kommunen

Om militären har stora resurser, så har kommunen gigantiska - när ni fått den på er sida.

Ingenting kittlar en fritidsnämnd och en turistchef så, som ett stort och ovanligt arrangemang. Låt dem veta, att det minst inte är många kommuner, som klarar alla de krav på fält, belägenhet etc som ni ställer. Tidig kontakt är nödvändig, så att de hinner få med boogiet i sin egen planering och turistinformation.

Försök spika tidpunkter för rekordförsök redan nu, så finns något att skriva rubriker kring.

Viktigt för kommunen är, att åskådare får möjlighet att se hoppningen. (Förklara, att det av säkerhetsskäl är omöjligt att släppa in whuffos på manifest- och förläggingsområdena.) Glöm inte uppvisningstillståndet!

Erbjud kommunen att skicka med någon turistinfo i er bekräftelse till deltagarna, eller åtminstone att dela ut det på boogiet.

Det bör påpekas, att kringaktiviteter för familjen kan vara viktiga för att vissa hoppare skall komma.

När kommunen väl är på er sida (en uppvisning igen, och med lokalpressen som vanligt på plats) kan den hjälpa till med det mesta:

Först och främst kontakter. De känner alla människor, vet precis var man kan skaffa det ena och det andra.

Sedan: toaletter och annan hygienutrustning. Ett boogie är ur deras synvinkel ett idrottsarrangemang, låt vara ovanligt, och sådana är de vana vid. (Nämn aldrig ordet "boogie" till en kommunal tjänsteman. Han vet inte vad det är. Prata istället om ett internationellt träningsläger, sanktionerat av RF-anslutna Svenska Fallsärmsförbundet, med rekordförsök enligt FAI-CIPs regler, eller något i den stilen.)

Köksutrustning och möbler (kolla med militären också). Avspärrningsgrejer. Badhuset.

Det kan vara bra att ha kommunen bakom ryggen, om t ex en flygklubb börjar hosta när de upptäcker att fältet praktiskt taget stängs för all annan verksamhet.

Var beredda på att ta hand om några höjdare en kväll under boogiet. Den vänligheten är de sannerligen värda!

Håll arbetsmöten regelbundet. Fuska inte med uppföljningarna. Chefen måste ha kurage nog att säga obehagliga sanningar.

Info

Infon är värd en egen utredning, eftersom den skall A) skaffa deltagare; B) underlätta förhandlingarna med diverse myndigheter; C) motverka missuppfattningar bland hopparna; D) ge allmän PR för sporten och klubben; E) bädda för nästa boogie.

För att få hoppare får ni räkna med minst två svängar, den första preliminära infon oräknad.

Den första är en heltäckande inbjudan till alla hoppare i Norden, kanske hela Europa, möjligen också USA. Räkna inte med att info via klubbarna slår igenom. Använd fallskärmspressen istället. Det

säkraste är en annons. Den skall vara klar och iväg **minst** ett halvår i förväg, gärna åtta månader. De flesta bladen kommer ut varannan eller var tredje månad, och har en produktionstid på minst en månad. Det innebär, att annonsen med lite otur kanske publiceras först tre månader före boogiet.

Skicka dessutom med en pressrelease till redaktören. Glöm inte några bilder, fr a av flygplanet.

Kom ihåg, att det är stora formationer och högkvalitativ hoppning, sådan man inte kan göra hemma i klubben, som gäller. Plus mycket folk.

På de viktigaste marknaderna, Norden, kan det behövas en uppföljning av annonsen. En påminnelse till klubbar och kända hoppare. Skriv gärna att många redan anmält sig (såvida detta är åtminstone någorlunda med sanningen överensstämmande). Det visar att det är ert boogie som gäller, och alla hoppare med självaktning får stora skälvan inför risken att missa något som alla kommer att prata om efteråt.

Andra svängen är en bekräftelse på anmälan. Är boogiet stort, måste alla hoppare ändå veta en hel del innan de hoppar, och ni kan lika gärna tala om det för dem innan de kommer, som att svara på frågor vid incheckningen. Gör en manual. Den skall ge heltäckande information:

Vägbeskrivningar, kartor, inchecknings-, manifest-, ilastnings- och rapportrutiner, säkerhetsregler och påföljder, fällningar, fester, mat, hygien, var systembolaget, badhuset och krogarna ligger, telefonnummer etc.

Utöver att ge viktig info övertygar manualen de sista tveksamma, den anmäldes alla kompisar, att det är värt att åka. Ett boogie med en sådan info måste ju bli bra!

Lokalpressen har nämnts tidigare. Håll dem informerade redan från start. God lokal publicitet kan underlätta förhandlingarna med fr a kommunen. Glöm inte lokalradion.

Kvällspress, viss veckopress och riksradiion behöver inte info förrän någon månad före start. Då planerar de sina bevakningar, och då skall ni vara med. Ring och skriv till redaktionssekreteraren. Finns lokalredaktion, vänd er dit.

TV behöver längre förvarning för reportage - ju längre desto bättre, och minst tre fyra månader. Räkna med viss införsäljning. Regional-tvs nyhetsbevakning är en genväg. Bli knäcket bra kanske något går riks.

Påminn någon vecka före boogiet. Försök boka tid för besök. Peka på tidpunkter för rekordförsök etc. Argument som största, första är användbara. Håll kontinuerlig kontakt, också under boogiet.

Ha frifallsfotografer klara, för media vill ha med sig bilderna direkt.

Tips på grej som infochefen kan göra själv: Skriv en standardstory om boogiet. Häng upp den på en människa: Här är Greta från Grythyttan på Europas största fallskärmsträff. Ta sedan reda på Greta, ta en bild, fyll i hennes namn i texten, skicka porträttet (soppas av lokal fotofirma på en eftermiddag) och två allmänna bilder till Grythyttans lokaltidning. Gör samma grej på en hoppare från varje lokaltidnings spridningsområde. Gör det när boogiet börjar. Publicering nästan garanteras.

Glöm inte flygfackpressen, och en rad till Arménytt resp Flygvapennytt om de är inblandade, till de kommunala facktidningarna om kommunen ställt upp, osv.

Bevaka pressen under och efter boogiet, för dokumentationen. Sätt upp artiklar på en anslagstavla under boogiet – trevlig läsning. Tacka de inblandade efteråt med en sammanställning av publiciteten.

Kommersiella kopplingar

Det finns pengar att hämta från diverse "sponsorer" d v s reklamköpare. Men det kan vara farligt, av två skäl:

- Villkoren kan styra boogiet på ett sätt som irriterar hopparna – typ uppvisningar när det inte passar, eller ge en känsla av att vara utnyttjad.

- Andra välgörare (militär, kommun) kan ta illa upp.

Varor och tjänster kan raggas på ett mera diskret sätt. Nämligen att klubbens "betalning" utgår före eller efter boogiet, kanske i form av en uppvisning. Att få en PA-anläggning som skulle kostat 5.000 att hyra, för en uppvisning är billigt. Och påverkar inte boogiet.

Gratis annonser i manualen är en annan betalningsform.

Alkohol

Enkelt att hantera: all alkoholförtäring är förbjuden för alla – hoppare, vänner, åskådare, funktionärer, barn, hundar och övriga – så länge hoppning pågår. Hoppning pågår tills sista liften lättar. Då tänds öllampan.

Meddela följderna: en enda ölbruk innebär att all hoppning ställs in för resten av dagen. Se till att alla är medvetna om det. Där får ni grupptricket på er sida.

Tips: skaffa utskänkningstillstånd för slutna sällskap. Då kan boogiet sälja pilsnern. Enklare för hopparna, och bra pengar för klubben. Men inga överpriser!

Fester

På varje boogie av format bör finnas två: ett get-together i början, och ett avslutnings på slutet.

Maten är det inte så noga med. En halv kyckling, sallad och en pilsner räcker bra. Gratis – ingår i anmälningavgiften. De som inte pröjsar anmälan – vänner etc – får den till självkostnadspris.

Bandet hittar ni i en lokal källare.

Försök lägga de "naturliga" fest- och samlingsplatserna utanför campen. Många vill sova på nätterna. . . .

Elevhoppning

Synnerligen tveksamt – fast på ett sommarläger måste det finnas.

Elever kräver mycket personal och utrustning: eget flygplan (det bara inte går att fälla automater ur en F27), egen ilastning, instruktör och hoppmästare, folk som packar reserver, utrymme, utrustning, skoltillstånd för fältet. . . .

RW-instruktörer, -organisatörer, -seminarier

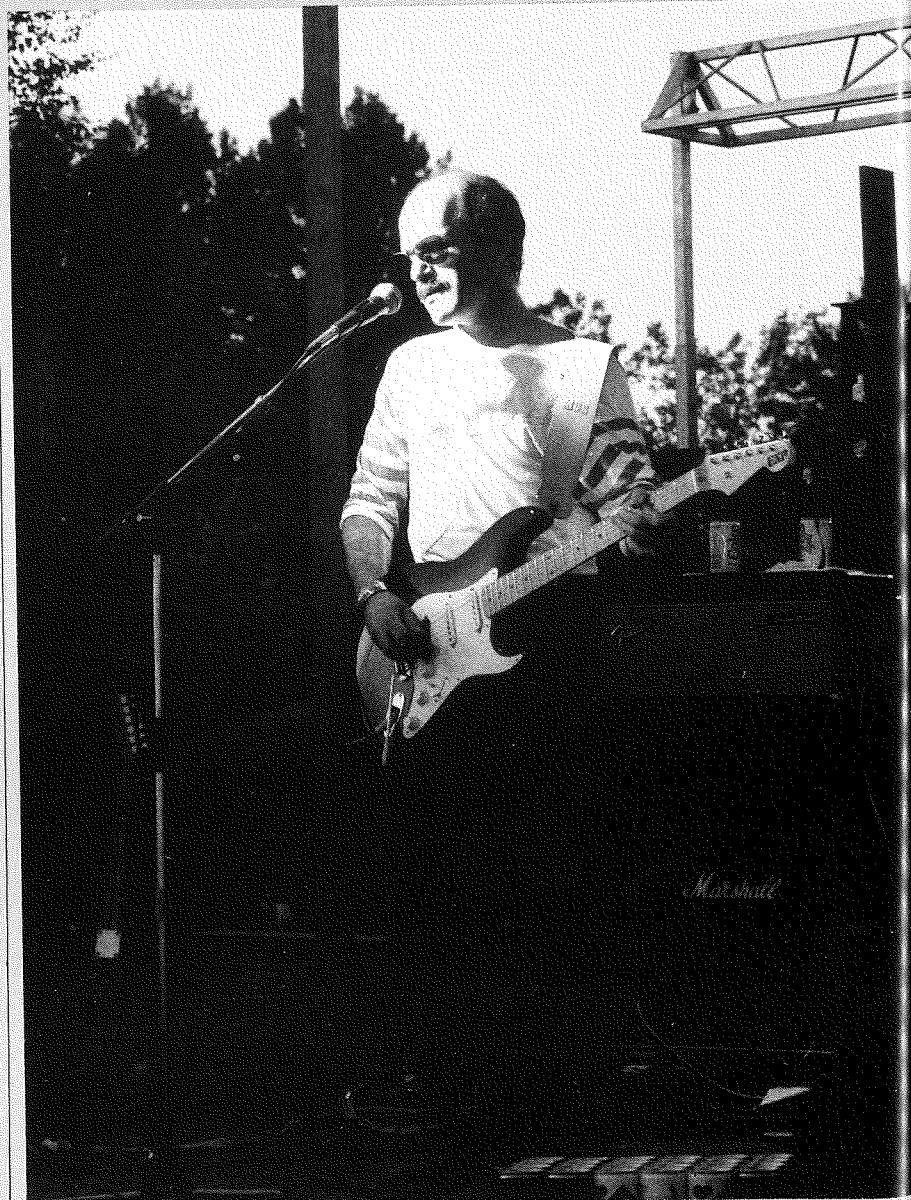
Ett måste.

Ert jobb är ju att få folk att trivas, och folk trivs om de får hoppa. Ett av de största problemen på ett boogie är klickbilden, och nyare hoppares svårighet att få kontakt med andra. Det är här instruktörerna och organisatörerna kommer in i bilden. De får helt enkelt igång hoppningen.

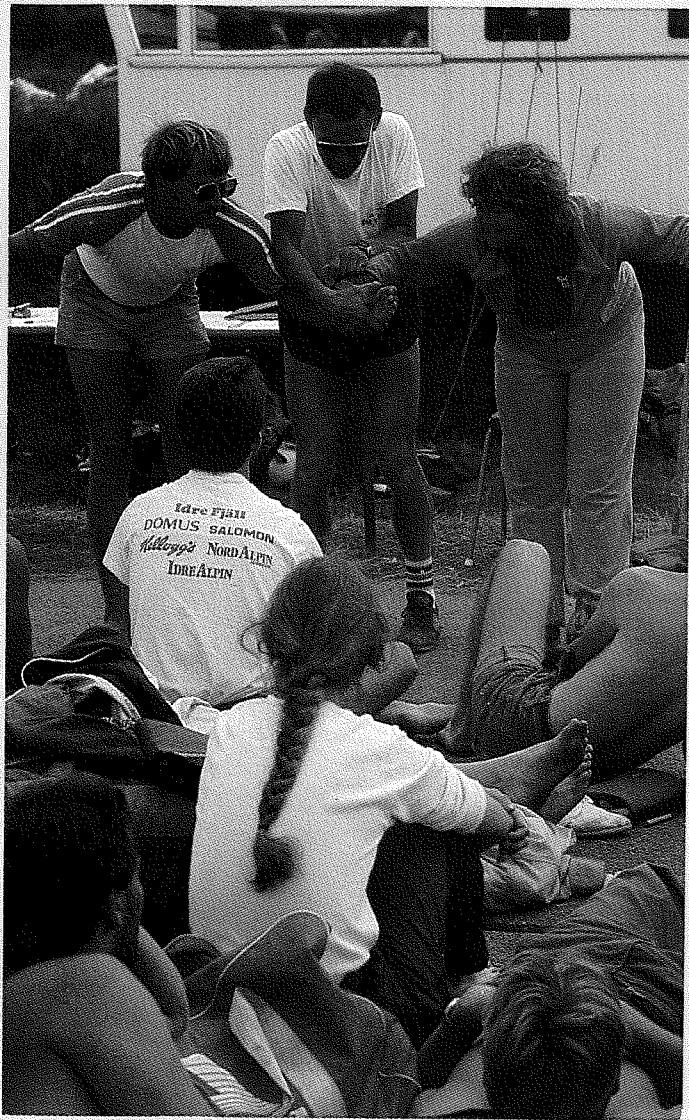
(Vilket är ekonomiskt intressant, om inte annat.)

Satsa på utländska instruktörer. De har högre status. Låt dem själva lägga upp sitt arbete. Kräv, att de avstår från all egen hoppning under arbetstid. Reservera dock ett par timmar om dagen för sådan. Alla utbildningshopp givetvis gratis, förtur i köerna, gratis mat och logi, troligen betald resa.

SFF har anslag för breddutbildning. Från det kontot kan ni söka bidrag, som täcker hela eller delar av kostnaden.

Två fester. Rockband framskakade ur lokalt garage. Foto: Pelle Lindquist.

RW-organisatörer hjälper de icke fullt så etablerade att komma med i bra lyft – och höjer hoppvolymen.

Elever fordrar en uppmärksamhet, som organisationen kanske inte kan ställa upp med.

Foto: Peter Berggren

Efteranmälningar

Bli inte nervösa om det bara finns 20% anmälningar när det är en månad kvar. De flesta hoppare bestämmer sig sent, när de är säkra på att kompisarna skall åka.

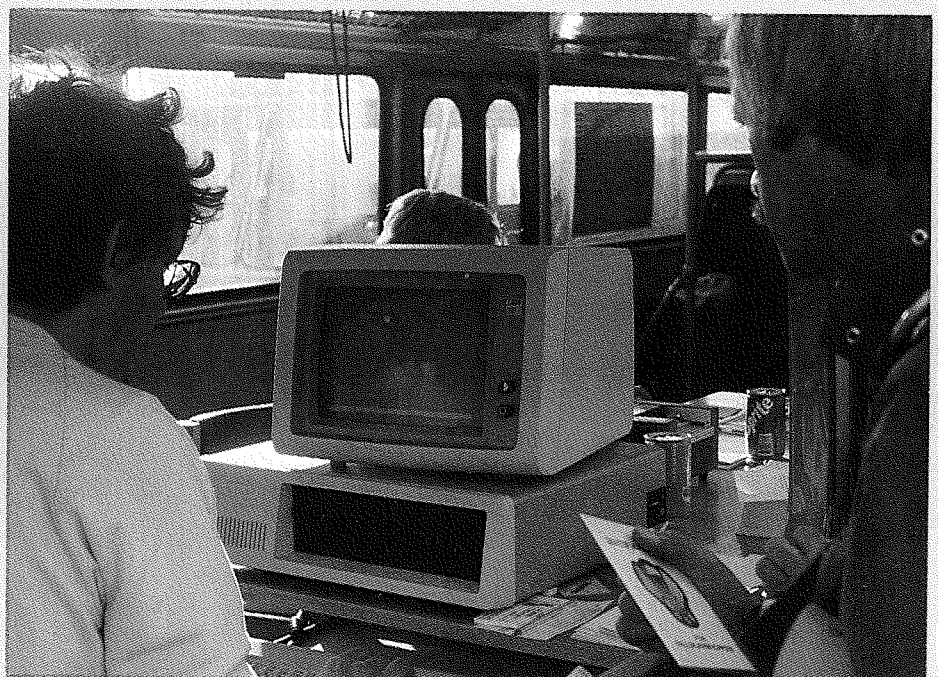
Premiera tidiga anmälningar, genom att höja avgiften ca en månad före. Höjningen är ren vinst.

Tips: ha bara ett pris, oavsett hur många dagar vederbörande stannar. Duschar, toaletter och annan utrustning måste ju ut, oavsett om de används en eller tio gånger. Låt vänner, familj etc komma in till ca halva priset eller helt gratis.

Dubbelbokningar

Varje boogies gissel. Försök stävja det, men inte in absurdum. Har ni ett datoriserat manifest kan programmet kolla. Lämpligt är att tillåta två manifesteringar på de kommande tio lifterna.

Eftersom alla hopp förskottsbetalas, och flygplanet aldrig väntar, är det upp till hopparen hur tätt han eller hon vill stå i liftlistan. Obs, att dubbla riggar är OK.

En dator är nödvändig för att hålla ordning på hoppare, lifter och pengar.

Personal

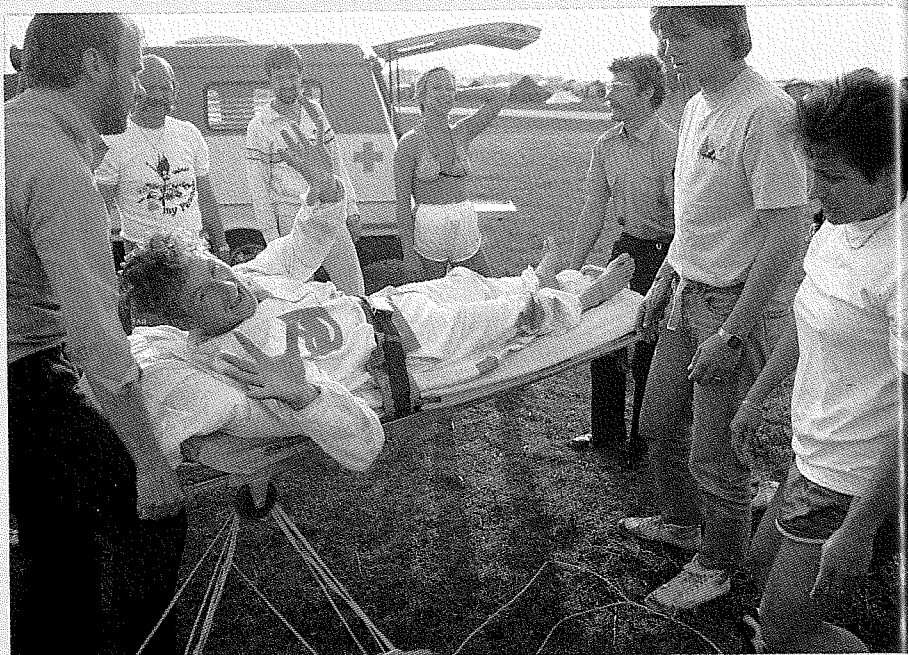
Nyckelfråga, som måste vara planerad långt i förväg. Eventuellt kan ni komma att behöva en speciell personalchef för boogiet. Räkna med **minst** 25 personer kontinuerligt, d v s ni behöver minst det dubbla antalet.

Boogiefunktionärerna behöver inte vara samma personer, som planerade boogiet. De behöver inte vara hoppare (undantag: manifest, ilastning och säkerhet). Elever kanske tycker det är roligt att hjälpa till, att uppleva stämningen. Funktionärerna behöver inte komma från den egna klubben.

Dela in arbetsdagarna i förslagsvis tre pass: förmiddag, eftermiddag och kväll (kväll troligen ingen hoppning, därför färre personer). På varje pass skall för varje funktion finnas en funktionär – innan boogiet startar! Räkna inte med att få folk på plats. Under arbetstid är egen hoppning förbjuden.

Ersättning bör utgå. T ex en gratis måltid per två pass, plus viss annan ersättning. Se till att ni inte går på pumpen skattemässigt eller riskerar klubbens ställning som ideell organisation.

Generellt: var generös och omtänksam. En kopp kaffe och en macka kan få folk att ställa upp det lilla extra, som gör boogiet till en succé. Och höja stämningen bland funktionärer, som går på knäna

Var realist och räkna med olyckor. Vem ser till att ambulanspersonalen får fika?

av trötthet. Glöm inte piloter, trafikledare, ilastningsfolk (de är isolerade), polis, ambulans.- personal etc. (På Hercules-Boogie 85 fanns två funktionärer, vars enda uppgift var att ge service inom funktionärstruppen.) Men se till att det inte blir mutor. Cigaretter skall betalas!

● Sammanfattning 6-3 månader före

När tre månader återstår skall följande vara klart:

- Allt skall vara planerat och klart för genomförande.

3-0 månader före

Kontrollperioden!

Det är nu ni kollar, att allting verkligen är gjort, att allt är förberett. Tid för de sista ändringarna och kompletteringarna.

Och för samtrimning av personalen.

Under den här perioden ligger också två viktiga möten. Det första är en sammanfattning av all nyckelpersonal:

- Boogiekommittén.
- Flygplatspersonal (obs trafikledning).
- Piloter.
- Övriga operatörer på fältet.
- Kommunen.
- Militären.
- Polis, räddning.

Troligen är det första och sista gången alla träffas samtidigt. Syftet är att rätta ut eventuella frågetecken och öppna snabba kontaktvägar – tidigare har ju det mesta gått via kommittén.

Middagen efteråt betalar boogiet.

Glöm inte lokalpressen.

Det andra mötet är funktionärssittningen kvällen före boogiet. Samma syfte som det första, plus den sociala biten. Ni som skall arbeta ihop en vecka eller två måste veta vem som är vem.

Veckan före boogiet

Räkna med heltidsarbete för ett tiotal personer. Det är nu allting skall hämtas och monteras. Men eftersom allt är förberett är det väl inga problem?

Boogiet

Några tips:

- Ha en boogieförman tillgänglig dygnet runt på området. Kan växla, men kommer troligen ur kommittén. Manifest, ilastning och HL måste veta vem det är. Han eller hon skall vara snabbt tillgänglig (radio) och ha obegränsat mandat att besluta i alla frågor utan att fråga någon till råds.

- Ha på samma sätt en informatör utsedd. Med 1000 hopp om dagen är risken för skador och olyckor stor, och då kan åtminstone lokalpressen dyka upp. Hänvisa till informatören.

- Tolerera inga som helst diskussioner om säkerhetssystemen. Se inledningen om att manipulera organisationen. Statuera gärna några exempel de första dagarna, så alla får klart för sig att ni menar allvar.

- Tolerera av samma skäl ingen back-

door manifesting.

- Håll tiderna för dagens första flygstart. Manifestera för kommande dagar kvällen innan.

- Förbered kommande releaser till fallskärmsfack- och annan press.

- Avstå från hoppning första och sista dagen. Det ger tid att åka till och från, till att lära känna folk – och marginal för ett glas extra på avslutningsfesten.

Efter boogiet

Tomhetsperioden!

Se till att fältet är städad.

Återlämna all utrustning omgående.

Dokumentera snarast.

Skriv pressreleaser och skicka.

Tacka alla inblandade.

Skicka över vinsten till klubben.

Känn stolthet över vad ni åstadkommit!

Tja, mer än så var det väl inte.